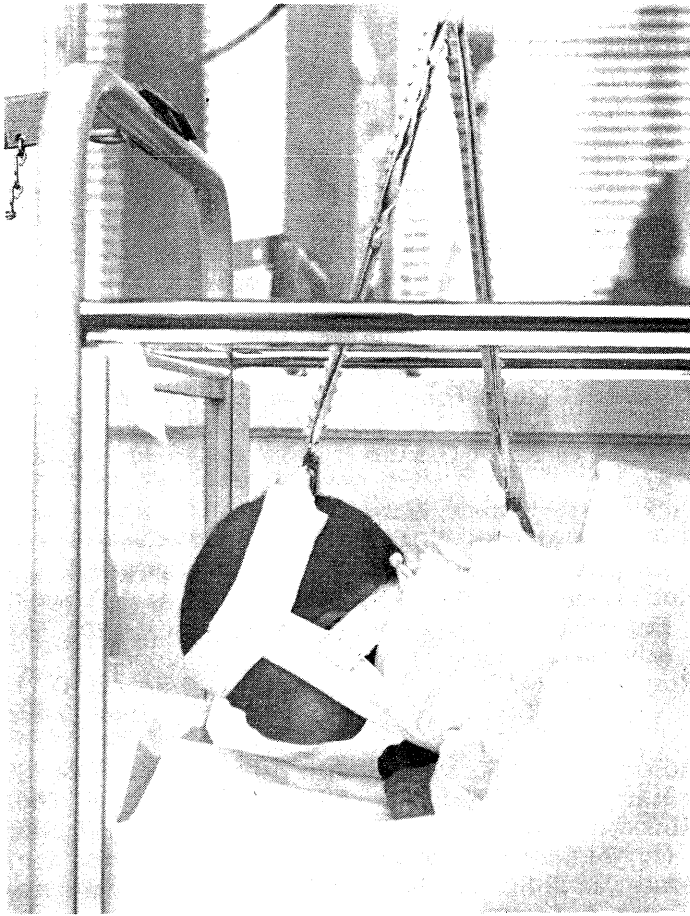

Microgenie bij jonge kinderen

Naar aanleiding van de klinische les van Prof. VAN DER KWAST (1975) is voor de lezer een kleine verduidelijking van de methode van DUYZINGS ter behandeling van patiënten met het Pierre Robin-syndroom misschien zinvol. Deze methode werd namelijk ontwikkeld naar aanleiding van een patiëntje dat met dit syndroom enkele uren na de geboorte op de couveuze-afdeling werd opgenomen. Om de ademweg vrij te houden moest het kind niet alleen op de buik worden verpleegd, maar ook met de neus loodrecht naar beneden.

Voordat de gehemelte-prothese vervaardigd was, kon worden volstaan met het plaatsen van het voorhoofd op een molton luier. Daarna werd een door de hoofdzuster ontworpen hoofdverband met ophangstelsysteem aangebracht om het hoofd zwevende te houden juist boven de onderlaag (zie de figuur).

Het voordeel hiervan is dat de zwaartekracht meehelpt de onderkaak op min of meer normale omvang te brengen, hetgeen tot een zeer fraai resultaat leidt. Thans is bij ons patiëntje nog maar nauwelijks sprake van een te korte onderkaak.

Voor eventuele belangstellenden is Zr. B. ZANDBELT gaarne bereid nadere inlichtingen te verstrekken (Couveuze-afdeling, Sint Lucas Ziekenhuis, Amsterdam).

LITERATUUR

KWAST, W. A. M. VAN DER (1975) *Ned. T. Geneesk.* 119, 225. Amsterdam, februari 1975

J. F. M. HÖLSCHER

BOEKAANKONDIGINGEN

R. S. SNELL, *Clinical anatomy for medical students*. 909 bl., fig. Little, Brown and Company, Boston 1973. Prijs: ingn. f 64,80.

Dit werk is een combinatie van een anatomisch leerboek en een prepareer-handleiding. De inhoud is sterk geconcentreerd op de anatomische kennis die voor het klinisch handelen onmisbaar is. Dit is tegelijk de sterkte en de zwakte van het boek. Het is voor onze tijd passend, maar dreigt de weg voor de toekomst te barricaderen. De illustraties zijn zeer overzichtelijk en sterk schematisch; dit laatste zozeer dat het voor studenten wel eens heel moeilijk zou kunnen zijn de sprong van de schemata naar de werkelijkheid te maken. Kortom een goed studieboek, waarvan echter het gebruik aan een zeker voorbehoud te binden is.

J. VAN LIMBORGH

A. LABHART, *Clinical endocrinology*. Theory and practice. (Uit het Duits vertaald.) 1092 bl., 400 fig. Springer-Verlag, Berlijn 1974. Prijs: geb. DM. 125,—.

Dit boek is een zeer geslaagde Angelsaksische bewerking van LABHARTS *Klinik der Inneren Sekretion*. De schrijver is er met zijn team in geslaagd een bijna onuitputtelijke hoeveelheid fundamentele en klinische informatie in bevattelijke vorm weer te geven. Dit moest wel met enige indelingsdrift gepaard gaan, waarbij ook het Griekse alfabet (tot en met thèta) niet gespaard werd. Ondergetekende is vooral gecharmeerd door de bijna perfecte balans tussen de besprekingen van mechanismen, klinische verschijningsvormen en therapie. Praeclinici en clinici doen er goed aan deze Engelse „Labhart” ter beschikking te krijgen.

W. H. BIRKENHÄGER